

Ilók és Milók

Hangos mese

(A hanganyag itt található: http://varazsbetu.hu/mesetar/ilok_es_milok)

Hol volt, hol nem volt, hetedhét országon túl volt egy özvegyasszony és egy Mihók nevű boldogtalan fia.

Egyszer azt mondja Mihók az anyjának:

- Édes anyókám, házasodhatnám.
- Kit vennél el, édes Mihókom?
- Ilókot, édes anyókám.
- Eredj, fiam, keresd meg.

Mihók elmegy az Ilókék házához s egy tűt kap ajándékba. Jövet megúnta a kezében

tartani, s amint egy szénás szekeret ér, beszúrja a szénába. Megérkezik a szénás szekér s Mihók váltig keresi a lehányt szénában a tűt, de nem lelte meg. Erre elment haza az anyjához.

- Hol voltál, édes Mihókom?

- Ilóknál, édes anyókám.

- Mit vittél neki?

- Nem vittem semmit, adtak.

- Mit adtak?

- Egy tűt.

- Hadd lássam.

- Egy szekér szénába szúrtam, nem lelem sehol benne.

- Jaj, fiam, nem jól cselekedtél, a süvegedbe kellett volna szúrni.

- Másszor úgy teszek.

Megint azt mondja az anyjának:

- Édes anyókám, házasodhatnám.

- Kit vennél el, fiam?

- Ilókot, édes anyókám.

- Eredj, fiam, keresd meg.

Mihók elmegy leány-nézni s kap ajándékba egy ekevasat. Hazamenet beléteszi a süvegébe. De nem akart megállani, hol jobbra, hol balra húzta le a süveget, a fejét is összeverte. Utóljára megrestelte Mihók s elhajította a sárba. Hazamegy üres kézzel.

- Hol voltál, fiam?

- Ilóknál, édes anyókám.
- Mit vittél neki?
- Nem vittem, adtak.
- Mit adtak?
- Egy ekevasat.
- Hadd lássam.
- A süvegembe szúrtam, de nem akart megállani s elhajítottam.
- Jaj, fiam, nem jól cselekedtél; a válladra kellett volna vetned s úgy hoznod haza.
- Másszor úgy teszek.

Megint elkezdi Mihók:

- Édes anyókám, házasodhatnám.
- Kit vennél el, fiam?
- Ilókot, édes anyókám.
- Eredj, fiam, kérsd meg.

Elmegy Mihók a lányos házhoz, kap ajándékba egy kis kutyát. Hazamenet a vállára veti s úgy viszi haza. A kutyának sehogysem tetszett ez a hely. Mennél jobban nyomta oda, annál jobban fickándozott. Utóljára mardosni kezdte a vállát. Mihóknak fájt s eldobta.

- Hol voltál, fiam?
- Ilóknál, édes anyókám.
- Mit vittél neki?
- Nem vittem, adtak.

- Mit adtak?

- Egy kis kutyát.

- Hadd lássam.

- A vállamra vetettem, de marta s eleresztettem.

- Jaj, fiam, nem jól cselekedtél. Egy madzagra kellett volna kötnöd, magad után húznod s szólítgatnod: Kucó! kucó!

- Másszor úgy teszek.

Megint elkezdi Mihók:

- Édes anyókám, házasodhatnám.

- Kit vennél el, fiam?

- Ilókot, édes anyókám.

- Eredj, fiam, kéreisd meg.

Elmegy Mihók Ilókékhöz és kap ajándékba egy oldal szalonnát. Jó erős madzgot köt rá, maga után vonszolja, ballag hazafelé s mindúntalan szólítgatja: Kucó! kucó! A kutyák nem kérették soká magukat, az egész faluból reágyűltek a szalonnára, s amíg Mihók hazaért, mind megették, csak az álla csontját hagyták meg, amelyikre a madzag volt kötve.

- Hol voltál, fiam?

- Ilóknál, édes anyókám.

- Mit vittél neki?

- Nem vittem, adtak egy nagy darab szalonnát, ezt a!

- Hisz ez csak az álla csontja.

- Madzagra kötöttem, magam után húztam, talán megették a kutyák.

- Jaj, fiam, nem jól cselekedtél. A hátadra kellett volna vened, hazahoznod s a házban felakasztanod a füstre.

- Másszor úgy teszek.

Újra kezdi Mihók:

- Édes anyókám, házasodhatnék.

- Kit vennél el, fiam?

- Ilókot, édes anyókám.

- Eredj, fiam, kérsd meg.

Mihók ismét maga ment el a lányos házhoz s kapott egy borjút. Kötelet hurkolt a nyakára, hátára vetette s akármennyire feszengett, kapálódzott, rugdosta, mégis hazavitte nagy nehezen. Otthon felvonszolta a pallásra s felakasztotta a kakasülőre.

- Hol voltál, fiam?

- Ilóknál, édes anyókám.

- Mit vittél neki?

- Nem vittem, adtak egy borjút.

- Hol van? nem látom.

- Hazahoztam a hátamon s felakasztottam a füstre.

- Jaj, édes fiam, nem jól tettél. Gyengén kellett volna körülkeríteni a nyakát kötéllal, szépen hazavezetni, a pajtába a jászol elé kötni s szénát vetni elébe.

Ismét kezdi Mihók:

- Édes anyókám, házasodhatnám.

- Kit vennél el, fiam?

- Ilókot, édes anyókám.

- Eredj, fiam, kéresd meg.

Mihók elmegy s odaadják neki a leányt. Mihók egy kötelet vet Ilók nyakába; vezeti hazafelé, szólítgatja: „Ne bocikám! ne! ne!” Hazaérve beköti a pajtába, szénát vet elibe, aztán be-reteszeli az ajtót s bemegy a házba.

- Hol voltál, fiam?

- Ilóknál, édes anyókám.

- Mit vittél neki?

- Nem vittem, ideadták Ilókot, hihhi!

- Hát hol van?

- Bekötöttem a pajtába.

- Jaj, fiam, nem jól tettél! Eredj hamar, címogasd meg, vess szép szemeket rája s hozd be a házba.

Mihók el is ment mindjárt. A háznál valamennyi apró-marhának kivájta a szemét, a pajtába ment, megcímogatta Ilókot s ráhányta a szemeket. Ilók szegény azt gondolta, hogy csúfolódik vele. Megsokalta a tréfát, elszaladt haza.

Azalatt a násznép összegyűlt a lakodalomra, elment a vőlegénnyel a menyasszony után. Kibékítik Ilókot nagy bajjal s elviszik a vőlegényhez. Egybekelnek s máig is élnek, ha meg nem haltak.

(A hanganyag itt található: http://varazsbetu.hu/mesetar/ilok_es_milok)